

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2Nt/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010421
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010421.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dlugoša, členov X. Z. R. C.. L. Š., o návrhu prokurátora na uloženie ochranného psychiatrického liečenia R. O., na verejnom zasadnutí konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 22. januára 2014 takto

rozhodol:

Podľa 73 ods. 1 Trestného zákona ukladá sa R. O., E.. P., nar. XX.XX.XXXX X. C., trvale bytom O. U. O. X., U. XX, ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

odôvodnenie:

Dňa 31.10.2013 bol Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručený návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou R. O..

Z návrhu prokurátora a pripojeného vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom uznesením sp. zn. ORP-337/OEK-NM-2013 zo dňa 02.07.2013 začal podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchateľ dňa 02.07.2013 v čase okolo 01.15 hod. v byte č. XX na U. H. X. O. U. O. X., pričom pravdepodobne nožom o dĺžke čepele 20 cm spôsobil U. O. bodné zranenie v oblasti hrtana o hĺbke 1-2 cm, pričom podľa vyjadrenia primára Oddelenia úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice v Trenčíne sa hrtan považuje za dôležitý orgán a v prípade jeho poškodenia, zapuchnutia alebo zakrvácania mohlo dôjsť k uduseniu poškodeného U. O.. Následne dňa 23.08.2013 vyšetrovateľ vzniesol podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku obvinenie R. O..

V prípravnom konaní bol okrem iných dôkazov zabezpečený znalecký posudok znalkyň U.. U. D. R. U.. R. Ž. k vyšetreniu duševného stavu R. O.. Zo záverov ich znaleckého posudku vyplynulo, že R. O. trpí duševnou poruchou, a to schizoafektívnou poruchou - zmiešanou formou so zmenami osobnosti. V čase činu bola pod vplyvom tejto duševnej poruchy. Nie je schopná adekvátne chápať zmysel trestného konania. Rozpoznávací a ovládacia schopnosť R. O. v čase spáchania činu bola narušená, nemohla pre duševnú poruchu rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť. V čase spáchania skutku bola v stave dekompenzácie (zhoršenia) svojho ochorenia do manickej fázy. Na čas spáchania skutku má temer úplnú amnéziu (výpadok

-2-

pamäte) a nie je schopná správne vnímať, chápať a reprodukovať udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania. Vzhľadom na zdravotný stav R. O. a s poukazom na to, že jej pobyt na slobode je nebezpečný, navrhli znalkyne nariadiť u nej ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Vzhľadom na závery znalcov prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom uznesením sp. zn. Pv/565/13-14 zo dňa 14.10.2013, právoplatným dňa 22.10.2013, trestné stíhanie R. O. podľa § 215

ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zastavil, nakoľko obvinená nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná.

Za účelom prejednaní návrhu prokurátora a rozhodnutia o ňom súd vykonal verejné zasadnutie dňa 22.01.2014. Na verejnom zasadnutí bola za účasti obhajcu, ktorý jej bol ustanovený, vypočutá aj R. O., pričom z obsahu jej výpovede sa dalo jednoznačne ustáliť, že nesúhlasí s tým, aby bola liečená ústavnou formou. Viackrát nástojčivo vyjadrila názor, že jej doterajší niekoľkomesačný pobyt v psychiatrickej liečebni vo Veľkom Záluží, ktorý sama aj s poukazom na prítomnosť ostatných psychiatrických pacientov chápe viac ako trest, než ako liečbu, bol dostatočný a jeho ďalšie predlžovanie by viedlo k zhoršovaniu jej zdravotného stavu. Z jej výpovede tiež vyplynulo, že príčinou skutku, ktorého sa dopustila, bol jej manžel, jeho alkoholizmus a nevera. S manželom je v rozvodovom konaní. Počas výsluchov ostatných osôb na verejnom zasadnutí opakovane vstupovala bez povolenia do priebehu týchto výsluchov, prejavujúc nesúhlasné stanovisko s obsahom prezentácie vypočúvaných osôb.

Na verejnom zasadnutí bola k otázke ochranného liečenia vypočutá aj znalkyňa U. U. D.. Zotrvála na záveroch svojho znaleckého posudku (viď opísané vyššie), preferujúc uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, ktoré by podľa jej názoru lepšie zabezpečilo dosiahnutie účelu ochranného liečenia u R. O..

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá ako svedok aj MUDr. K. Z., primárka - ošetrujúca lekárka R. O. v psychiatrickej nemocnici vo Veľkom Záluží. Počas niekoľkomesačného pobytu R. O. síce došlo k zlepšeniu jej stavu, avšak sama by z odborného medicínskeho hľadiska zatiaľ neodporúčala ukončenie pobytu v psychiatrickej nemocnici, nakoľko jej stav nie je možné považovať za stabilizovaný. R. O. chodíeva do zariadenia navštevovať jej manžel, pričom ich vzťahy sa dostávajú do normálu, o čom svedčí aj to, že bola na Vianoce 2013 prepustená dočasne do domáceho prostredia, kde strávila niekoľko dní.

Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmie-nejšom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvod-nenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu

2Nt/37/2013- 21

nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Preskúmaním návrhu prokurátora, vyhodnotiac obsah dôkazov vykonaných na verejnom zasadnutí, dospel súd k záveru, že aj k dnešnému dňu je zdravotný stav R. O. taký, ktorý odôvodňuje potrebu uložiť jej ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Hoci obhajca v rámci záverečného návrhu apeloval viac na ľudské nazeranie na životný príbeh a zdravotný stav R. O., poukazujúc na to, že okrem jej manžela, s ktorým sa jej vzťah po očakávanom rozvode vyrieši, niet na svete osoby, pre ktorú by R. O. mohla byť potenciálne nebezpečná, dospel súd po vyhodnotení odborného vyjadrenia znalkyne, rovnakú váhu odbornosti požívajúceho vyjadrenia primárky psychiatrickej nemocnice, ako aj so zreteľom na formu a obsah osobnej prezentácie R. O. pred senátom súdu k záveru, že ani odstup niekoľkých mesiacov od spáchania skutku a vypracovania znaleckého posudku nie je v tomto prípade natoľko relevantným časovým obdobím, aby bolo možné spochybniť jednoznačný názor znalcov o pretrvávajúcej potrebe uloženia ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Vzhľadom k tomu uložil súd R. O. podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Po vyhlásení uznesenia podala R. O. proti tomuto uzneseniu sťažnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch dní odo dňa oznámenia tohto uznesenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne.